

EXPUNERE DE MOTIVE

În România, protecția drepturilor copiilor, în general, și a copiilor aflați în dificultate, în special, este prevăzută ca prioritate națională în Programul de Guvernare pe perioada 2001-2004. Guvernul României și-a asumat, ca responsabilitate fundamentală față de soarta cetățenilor săi, elaborarea, reglementarea, aplicarea și monitorizarea continuă a politicilor de protecție, promovare, respectare și exercitare a drepturilor copilului.

Amploarea fără precedent a măsurilor adoptate de Guvern, destinate îmbunătățirii vieții tuturor copiilor României, a atras aprecieri pozitive din partea oficialilor europeni și a comunității internaționale. În Raportul doamnei Emma Nicholson, raportor pentru România al Parlamentului European, adoptat în unanimitate în cadrul reuniunii din septembrie 2001 a forului european, se precizează că „*Parlamentul European sprijină cu fermitate declarațiile clare și fără echivoc, analizele și planurile de acțiune din 12 iunie 2001 ale primului-ministru al Guvernului României de a aborda în profunzime, într-un cadru legal adecvat, reforma în domeniul protecției copilului, inclusiv în ceea ce privește suspendarea adopțiilor internaționale, ca măsură de abordare directă a fenomenului traficului de copii*”.

Decizia stopării adopțiilor internaționale a devenit, astfel, un pas important în procesul de aderare a României la Uniunea Europeană, iar consecvența cu care Guvernul României abordează această problematică este urmărită în permanență de comunitatea europeană. Moratoriul asupra adopțiilor internaționale, precum și necesitatea revizuirii cadrului legislativ care reglementează adopțiile internaționale în țara noastră, sunt menționate ca priorități în implementarea Parteneriatului pentru Aderarea României la Uniunea Europeană.

Comunitatea internațională a formulat, în diverse ocazii, mai mult sau mai puțin unitar, numeroase critici la adresa sistemului de adopție internațională a copiilor români și a cadrului normativ în domeniu aflat în vigoare după 1997 în țara noastră, reprezentat de

Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/1997 cu privire la adopție, aprobată și modificată prin Legea nr.87/1998. Aceste critici au vizat, printre altele, caracterul neclar al unor prevederi legale și netransparența etapelor procedurale ale adopțiilor internaționale, inclusiv din punct de vedere financiar, ceea ce a determinat corupție în sistem. De asemenea, a fost invocată în numeroase rânduri neconcordanța unor prevederi din legea română cu dispoziții ale Convenției O.N.U. din 1990 privind drepturile copilului, ratificată de România prin Legea nr.18/1990 și ale Convenției de la Haga privind protecția copilului și cooperarea în materia adopției internaționale, ratificată de România prin Legea nr.84/1994.

Mai mult, critici severe s-au referit la incorecta implementare în România a prevederilor Convenției ONU privind drepturile copilului, datorită unei traduceri greșite în limba română a capitolelor care se referă la adopția internațională. Astfel, potrivit art.21 lit.b) din Convenția O.N.U., astfel cum a fost retradusă și republicată, „Statele părți recunosc că *adopția în străinătate poate fi considerată ca un mijloc alternativ* de asigurare a îngrijirii necesare copilului, *dacă acesta, în țara de origine, nu poate fi încredințat spre plasament familial sau spre adopție ori nu poate fi îngrijit în mod corespunzător*”.

În condițiile în care Convenția menționată a devenit parte a *acquis*-ului comunitar, statul român are obligația să procedeze la armonizarea legislației în domeniul protecției drepturilor copilului cu normele și tratatele europene la care România este parte.

În plus, art.4 lit.b) din Convenția asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale, încheiată la Haga la 29 mai 1993, ratificată de România prin Legea nr.84/1994, precizează că adopțiile vizate prin convenție nu pot avea loc decât dacă autoritățile competente ale statului de origine au constatat, *după luarea în considerare a posibilităților plasamentului copilului în statul său de origine*, că adopția internațională corespunde interesului superior al copilului.

Toate aceste semnale politice, a căror miză este însuși succesul procesului de integrare europeană, impun soluția suspendării adopțiilor internaționale a copiilor români până la revizuirea actualei legislații în domeniul protecției copilului prin adopție. Moratoriul asupra adopțiilor internaționale creează condițiile definitivării noii legislații și constituirii capacității administrative necesare implementării corespunzătoare a acesteia.

Guvernul României a exprimat cu fermitate și fără echivoc partenerilor europeni opțiunea de a construi un sistem eficient, transparent, care să permită un control strict al tuturor procedurilor de adopție și care să suprimă actele de corupție. Pentru susținerea acestui angajament politic, era necesară adoptarea unui act normativ care să suspende temporar toate procedurile de adopție internațională din România, oferind astfel Guvernului un interval de timp necesar elaborării și implementării noilor reglementări în materie.

Față de cele arătate, a fost elaborat proiectul de Lege alăturat privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru suspendarea temporară a tuturor procedurilor referitoare la adopțiile internaționale, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

